וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא-עָם בָּגוֹי נַבַל אַכְעִיסֶם... (דברים לב׳ 21)

נבואה זו המכוונת להתגשם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים = (ודברים לאי 23) = וְקָרָאת אֶתְכֶם הָרָעָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים --בִּיתַּצְשׂוּ אֶת-הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם... אכן מתגשמת בימינו בקנאותו של האיסלם
תַּצְשׁוּ אֶת-הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם... אכן מתגשמת בימינו בקנאותו של האיטו הקיצוני, בְּגוי נָבָל וְלֹא-עָם, המכעיס באיומיו להשתלט על אומות העולם בשם אֱלֹהִים חֲדָשִׁים שאינו
יְהוָה ולהשמיד את ישראל מדינת היהודים. הדגש בהתגשמות זו מובן מעוצמתה של השפה העברית
כי בה כמילים המתעדות משפט חפיפה של [חוֹט = מעגל] = (ירמיה נבי 21) = הָעַמֻּד הְאֶחָד וְחוֹט שְׁתֵּיםעַשְׂרָה אַמַּה יִסְבָּנוּ... יש גם מילים המתעדות משפט חיבור של צדק עם אמונה – כדלקמן:

הַצוּר תְּמִים פָּצְלוּ כִּי כַל-דְּרַכֵיו מִשְׁפֵּט

 $\pi = 22/7$

היחס הגדול הנודע

אַל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא... (דברים לב׳ 4)

ואמנם במשך 980 שנה, מְשַּׁבָּת יציאת מצרים וברצף הַשַּׁבְּתוֹת עד ימי בית שני, תועד בשפה העברית ונשמר כל שנאמר = (דברים חי 3) = כָּל-מוֹצָא פִי-יְהוָה... כל מה שנמדד וכל מה שנכתב בידי עבדיו הנביאים. בהקשר זה, חשבון ייסודה של השפה העברית – להלן:

חַיֵּי עֵבֶר ס״ה 464 שָׁנָה וכמתועד, בן 34 שנה הוליד את פֶּלֶג = (בראשית יי 25) = שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נְפָלָגַה הַאַרֵץ...

> בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יַצֵב גְּבֵלת עַמִּים

(באותה תקופה ייסד עבר את השפה העברית)

= [״הַחֱלֵק״] 11 בעיגול נודע.

לְמִסְפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי חֵלֶק יְהוָה עַמּוֹ יַעַקֹב חֵבֵל נַחֵלָתוֹ... (דברים לב' 8-8)

וגם יודגש התואר "אַבְּרָם הָעִבְּרִי"... = (בּרְאִשִּית יִדִי בּוֹ) = וַיָּבֹא הַפְּלִיט וַיַּגֵּד לְאַבְּרָם הָעִבְּרִי... ואכן, מאז הולדת בְּלֶג חלפו 191 שנה עד הולדת אַבְרָם ואם-כך, בבחרותו למד עוד מפיו של עֵבֶר את יסודות השפה העברית שהיא שפת קשר בין אלהים ואדם והוא קשר נשכח:

צוּר יְלֶדְדָ תֶּשִׁי וַתִּשְׁכַּח אֵל מְחֹלְלֶדָ... (דברים לב׳ 18)

על-כן, הונחה משה לתעד את ״הַשִּׁירָה הַזּאת לְעֵד--בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל״... = (דברים לא׳ 19-19) = וְאָנֹכִי הַסְתֵּר אַסְתִּיר פָּנֵי בַּיּוֹם הַהוֹא עַל כָּל-הָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי כָּנָה אֶל-אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַתָּה כִּתְבוּ לָכֶם אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלַמְּדָהּ אֶת-בְּנֵי-יִשְׁרָאֵל שִׁימָהּ בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה-לִּי הַשִּׁירָה הַזּאת לְעֵד--בִּבְנִי יִשְׂרָאֵל...

ווו המטרה המוצהרת: "פַּן-יאמרו יַדֵנו רַמַה וְלֹא יהוָה פַּעַל כַּל-זאת"...

אָמַרְתִּי אַפְאֵיהָם אַשְׁבִּיתָה מֵאֲנוֹשׁ זְכְרָם לּוֹלֵי פַּעַס אוֹיֵב אָגוּר פֶּן-יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ פֶּן-יאמְרוּ יָדֵנוּ רָמָה וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל-זֹאת... (דברים לבי 26-27) חובה להדגיש בזאת, כי המשפט "וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב"... מתעד בשפה העברית הגדרה מתמטית של ממד אֶפֶס לנקודה דרכה עובר חוּט עָצוּר וְעָזוּב למדידה. כלומר, יש לשפה העברית בסיס מתמטי ממד אֶפֶס לנקודה דרכה עובר חוּט עָצוּר וְעָזוּב למדידה. כלומר, יש לשפה העברית בסיס מתמטי המושתת על 22 אותיות כדי לקיים חפיפה כנ"ל [חוֹט = מעגל] "כִּי כֵּל-דָּרַכֵּיו מִשְׁפַּט" 22/7 המושתת על 22 אותיות כדי לקיים חפיפה כנ"ל [חוֹט = מעגל] "כִּי בַּל-דָּרַכִּיו מִשְׁפַּט" מענים חפיפה כנ"ל בייב בייב מעגל]

בִּי-יָדִין יְהוָה עַפּוֹ וְעַל-עֲבָדָיו יִתְנֶחָם בִּי יִרְאֶה בִּי-אָזְלַת יָד וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב... (דברים לב׳ 36)

ועליונותו כיחס הגדול הנודע של יְהוָה על כל אֱלֹהִים חֲדָשִׁים תוכח בימינו = (יחזקאל לח' 8) = בְּאַחֲרִית הַשָּׁנִים... כך גם מתועד = (יחזקאל לח' 23) = וְהִתְּגַּדְּלְתִּי וְהִתְקַדְּשְׁתִּי וְנוֹדַעְתִּי לְעֵינֵי גּוֹיִם רַבִּים וְיָדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה... כך גם מתעדת "הַשִּׁירָה הַזֹּאִת":

> רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִפְּדִי אָנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה מָחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל... (דברים לבי 39)

ואילו האיסלם הקיצוני בְּלֹא-עָם כְּגוֹי נָבָל... מצמיח את גּוֹג לצאת ולעלות = (יחזקאל לט' 2) = מִיַּרְכְּתֵי צָפּוֹן וַהְבִאוֹתְךָ עַל-הָרֵי יִשְׂרָאֵל... = (יחזקאל לח' 9) = כַּשׁאָה תָבוֹא בֶּעָנָן לְכַסוֹת הָאָרֶץ תִּהְיֶה--אַתָּה וְכָל-אֲגַבֶּיךְ וִעָמִים רַבִּים אוֹתֶך...

ובדגש, ברורה השפה העברית על חסדו על אמונתו = (יחזקאל לטי 25) = לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה עַתָּה אָשִׁיב אֶת-שְׁבוּת יַצְקֹב וְרָחַמְתִּי כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְקְנֵּאתִי לְשֵׁם קְדְשִׁי...

ואכן, מתעדת גם ״הַשִּׁירָה הַזּאת״:

הַרְנִינוּ גֹוֹיִם עַפּוֹ כִּי דַם-עֲבָדָיוּ יִקּוֹם וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיוּ וְבַפֶּר אַדְמָתוֹ עַמוֹּ... (דברים לבי 43)

. והדגש בתרבוע, הַחֵלֶק = [מתחם ירוק + מתחם כחול] כי: $\pi = 22/7$; עיגול = π

